

hvis vi her i Folketinget vedtage dette Lovforslag, som giver udvidet Ret til at faa Patenter paa de mest forskellige Fremgangsmaader. Jeg vil tage et Par Eksempler. Lad os tænke os, at der er et eller andet klogt Hovede her i Landet, som finder paa at lave Brød paa en nemmere Maade end hidtil og en Maade, hvorved Brødet bliver billigere end nu, og saa søger Patent derpaa, saa vil det sige, at der ikke bliver nogen Fordel for Folk ved en saadan Opfindelse, men kun en Fordel for vedkommende Fabrikant, Opfinder eller Forfærdiger deraf. Der er visse Fremgangsmaader, man ikke kan give til Pris for privat Geschæft. Jeg vil tage et andet Eksempel. Vi have faaet et Metal, der hedder Aluminium. Jeg ved ikke, om der er Patent for Tilvirkning deraf, men tvivler ikke om, at hvis vi vedtage dette Lovforslag, saa kan der gives Patent derpaa, og saa vil et saadant Metal, som kommer til at spille en stor Rolle for alle Samfundsklasser her i Landet, derigennem blive overordentlig fordyret. Vi kunne gennem flige Beskyttelser for Fremgangsmaader fordyre alle Levnetsmidler eller lægge Hindringer for, at ny Forbedringer af Levnetsmidler gøre disse Barer billigere. For øvrigt finder jeg heller ikke, at der er nogen Nødvendighed for at give industrielle Fremgangsmaader, om jeg saa maa sige, en saadan Ret, da den ikke kan gives paa andre Omraader. Tag det Tilfælde, at en Landbruger opfinder en ganske udmærket Maade, en hidtil ukendt Maade, at fodre paa, han kan faa Patent, hvis han laver Maskiner, ellers ikke, kun hvor Fremgangsmaaden knytter sig til det industrielle, kan han faa Patent (Afbrudelse). Den ærede Indenrigsminister siger, at man kan faa Patent paa Fremgangsmaaden; men det er kun, naar den paa en eller anden Maade knytter sig til Industrien. Og vel ere vi komne ind paa at tale om Landbrugsindustri; men Landbrug og Industri have dog hidtil staaet som selvstændige Ting, som man i almindelig Sprogbrug ikke plejer at slaa sammen. Jeg betvivler, at den ærede Minister vilde give Patent paa saadanne Fremgangsmaader, hvis vi vedtog en saadan Lov.

Men hvad foreslaas der nu i det foreliggende Lovforslag? Der foreslaas Udvidelse af Patentbeskyttelse, ja den Slags Lovforslag gaar sædvanlig ud paa Udvidelse af Beskyttelse. Jeg skal ikke her komme ind paa, at Patenttiden foreslaas forlænget fra 5 til 15 Aar; det er et Spørgsmaal, vi kunne forhandle om, og jeg antager ikke, at den ærede Minister vil have noget mod at blive staaende ved de 5 Aar. Jeg skal heller ikke

komme ind paa den omstændelige Fremgangsmaade, som her foreslaas; det er ogsaa et Spørgsmaal, vi kunne forhandle om og maaske let faa forandret. Jeg vil gaa til Hovedsagen, og den er da det, at Patent-haveren for Fremtiden skal være beskyttet ikke alene i Indlandet, men ogsaa mod udenlandske Frembringelser, det er noget, vi ikke have kendt til hidtil. Nu kan en Opfinder, der har et Patent her i Landet, tage Patent i Udlandet og derigennem være beskyttet; men saadanne rigoristiske Bestemmelser, som her findes, have vi endnu ikke kendt i den danske Lovgivning. Sagen er nemlig den, at skal her gives en saadan Beskyttelse mod Udlandinge, kan man ikke ved danske Love rømme de Fabrikanter i Udlandet, der estergøre den Ting, hvorpaa vedkommende har Patent. Man kan ikke rømme de udenlandske Forhandlere her i Landet, men man maa tage fat paa de hjemlige Forhandlere og Brugere og gøre det saaledes, at vi betage dem enhver Lust til at vove sig ind paa Patenthaverens Bildbane. Vi komme her til at gøre det samme som i sin Tid ved Margarine-loven. Vi satte disse næsten drakoniske Straffe for at affrætte Folk. Det komme vi ogsaa til her. Naar vi se paa Lovforslagets § 5, ville vi nemlig se, at det er ikke billige Bilkaar, under hvilke den ærede Minister foreslaar, at Danmark skal gaa. Denne Bestemmelse om Beskyttelse mod Udlandet deler sig i 3 Grupper. Den første er ikke farlig. Den gaar ud paa, at uden Patenthavernes Samtykke maa ingen i sin Bedrift eller i Erhvervsøjemed enten anvende den patenterede Fremgangsmaade eller forfærdige den patenterede Genstand; det kan man til Nød forstaa, skønt det virkelig vil være vanskeligt nok for Fabrikanten at vide, hvad der er patenteret her, hvilke Genstande der allerede er Patent paa. Han kan være i stor Tvivl, om han overhovedet tør lave en eller anden Genstand. Hvis den ærede Minister vil spørge en Blikkenlager, om han kan lave en Staldlygte, der slukkes, naar den vælter eller falder ned, saa vil Blikkenlageren, for saa vidt han ikke selv er Patenthaver, sige, at det tør han ikke, der er udtaget saa mange Patenter i den Retning, at det vil være vanskeligt at lave den uden at træde en eller anden Patenthavers Ret for nær. Andet Punktum er imidlertid værre, det gaar ud paa, at ingen uden Patenthaverens Samtykke maa indføre i Erhvervsøjemed fra Udlandet eller falholde eller drive Handel med den patenterede Genstand eller den ved den patenterede Fremgangsmaade fremstillede Genstand. Stakkels handlende her i Landet, som falde ind under